

[Pilgaard Andersen]

Så blev Christiania nævnt, og vi ved, at der er en lang række af de mennesker, der har taget ophold i Christiania, som hverken har arbejdstilladelse, opholdstilladelse eller pas. Det har vi efter adskillige debatter om Christiania fået beviser for virkelig er tilfældet. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man ser kendsgerningerne i øjnene.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Lad os bare stadig væk holde os til det ene. Ordføreren sagde: »alle de proformaægteskaber, vi ved bliver indgået«, og når man så spørger, hvad det egentlig er, fremskridtspartiet ved om disse ting, så er det noget snak i nogle aviser, og der har været noget i TV. Jeg har også set TV. Der var en kvinde, der kunne redegøre for, at hun i årevis havde boet sammen med en udlænding, og de havde et barn sammen. Fremmedpolitiet mistænkte dem stadig væk for, at det var proforma, men der var ikke noget som helst proforma i det. Det viser sig, at når ordføreren skal herop og svare, har han intet undtagen almindelige fordomme og snak og løse rygter. Jeg vil godt bede ordføreren én gang til komme og sige: hvad er det, han ved om disse mange proformaægteskaber, han talte om?

Ebba Strange (SF):

Jeg vil godt starte med at takke venstresocialisterne, fordi de har rejst denne debat i dag, og fordi den er blevet suppleret med det fyldige bilagsmateriale, som er blevet delt ud på forhånd.

Jeg vil også godt takke statsministeren for hans tale. Jeg synes, der var mange gode ting i statsministerens tale, han kom ind på mange områder, og det, der så bliver opgaven fremefter, er at se, hvor meget konkret lovgivningsmæssigt eller bekendtgørelsesmæssigt der kommer ud af denne debat og af de intentioner, der ligger omkring hele det store problem, som indvandrerne i Danmark er.

Indvandrerne er jo mange ting. Jeg mener, at indvandrerne er de mennesker, der rejser til Danmark, og som ønsker at bosætte sig her, ønsker at arbejde og opholde sig her.

Mit indlæg i dag vil hovedsagelig dreje sig om de indvandrere, vi får fra de kulturer, der er meget anderledes end vores, og det vil sige, at det i mindre grad vil dreje sig om ind-

vandrere fra de andre nordiske lande eller fra de andre EF-lande, både fordi de to grupper har væsentlig bedre retsbeskyttelse end indvandrerne fra lande med andre kulturer end vores, og fordi de problemer, disse indvandrergrupper skaber i den danske befolkning, er større end dem, som indvandrerne fra de nordiske lande og EF-landene skaber.

Snakker man med indvandrerne selv, får man ofte indtryk af, at der er temmelig meget utryghed forbundet med at være indvandrer i Danmark, en utryghed, der givet er blevet større, efter at der er blevet den store arbejdsløshed i Danmark. Og det er jo ikke så mærkeligt, fordi vi ved – og det var statsministeren også inde på i sit svar – at indvandrerne er mere udsat for at blive arbejdsløse end de danske arbejdere. I kølvandet på denne arbejdsløshed har vi så også set en stigning i antallet af udviste udlændinge. Ganske vist er langt den største del af de udviste udlændinge ikke mennesker med fast tilknytning til Danmark, men mennesker, der er her på besøg. Men alligevel har vi jo i årenes løb været ude for en række udvisningssager også over for mennesker, der havde fast tilknytning til Danmark, og det er klart, at når det breder sig i indvandrerkrederne, så skaber det en generel utryghed, for hvornår rammer det os selv næste gang, hvor meget skal der egentlig til?

Jeg blev heller ikke meget klogere af den sidste ordveksling mellem hr. Pilgaard Andersen og hr. Wilhelm med hensyn til, hvad hr. Pilgaard Andersen egentlig mener med proformaægteskaber, men jeg ved, at der blandt udlændinge, ligesom blandt danskere, er mennesker, der lever sammen uden at være gift med hinanden, og for de fædre, der lever i et sådant forhold, er utrygheden meget stor, fordi de har ikke nogen krav i forhold til deres børn, de har ingen forældreret i forhold til deres børn, og derfor vil det sige, at de lettere risikerer at blive udvist, enten hvis de aldrig har været gift, eller hvis de er skilt, end fædre, der lever i ægteskab med moderen. Vi ser det også på den behandling, udlændingene får i fængslerne. Med begrundelse i, at det kunne jo være, de flygtede ud af landet, eller med begrundelse i, at de nok ikke har den samme nære tilknytning til et hjem i Danmark, sker det meget sjældnere, at